

"וְכִי תֵבֹאוּ אֶל הָאָרֶץ וְנִטְעַתֶם פֶּלַעַץ מֵאֲכָל"

(ויקרא יט, כ"ג)

אנו, חברות וחברי קהילת _____, נוטעים עצים אלו מתוך אמונה ובתקווה שגם אנחנו נעמיק שורשינו באדמה הזו; ששורשיהם של העצים שנטענו, ימצאו בחלקת הארץ שלנו מים חיים; שהשתיל ששתלנו, יעלה ויגבה; שגזעו יחבר בין אדמה לשמים ובין רעיון למעשה; שבין ענפיו יטפסו ילדים, ושציפורים ימצאו בהם מנוחה מסערה ומרוח; שחופת עליו תצל על ביתנו מחום השמש, ותקל צעדינו בשביל; שאת פירותיו יאכלו ילדינו, ושנכדוטינו ישחקו מסביבו – כפי ששיחקנו אנו סביב עצים שנטעו ראשונינו.

השתילים הירוקים מזכירים לנו את היכולת לצמוח גם אחרי השריפה. מי ייתן ויתקיים בנו הכתוב:

"וְנִטְעוּ כִרְמִים וְשִׂתוּ אֶת יַיִנָם וְעָשׂוּ גִנּוֹת וְאָכְלוּ אֶת פְּרִיָהֶם. וְנִטְעִיתִם
עַל אֲדָמְתֶם וְלֹא יִנְתְּשׁוּ עוֹד מֵעַל אֲדָמְתֶם" (עמוס ט, י"ד-ט"ו).

בְּנִטְעָה זוּ מַעֲמִיקִים אֲנִי אֶת בְּרִיתֵנוּ עִם הַמָּקוֹם, הֵן כִּקְהִילָה הֵן כִּיחִידִים, וּמְצַמִּיחִים פֶּה, עַל אֲדַמְתָּנוּ, חַיִּים, בְּרַכָּה וְשָׁלוֹם –
לָנוּ וּלְדוֹרוֹת הַבָּאִים.

לו יהי!

